

azonosítottuk. A terepbejárást megelőzően a domb ÉNy-i oldalán már felállítottak egy szélerőművet, és az ide vezető út bevágásában jól látható volt legalább 4 objektum metszete, bennük római kori kerámiával. Az akkori megfigyelések szerint a római lelőhely még a K-Ny-i dűlőút É-i oldalán, egy teraszos kialakítású magasparton is folytatódik.

A megelőző feltárást a kitűzött szakaszon az előírt 60 cm széles vezetékárokban kezdtük meg. A 70 cm mélységű kutatóárokban, azzal megegyező irányban egy 60–80 cm széles árok több szakasza, valamint több K-Ny-i irányú, széles árok kis szakasza is jelentkezett. A viszonylag sűrűn jelentkező objektumok pontos régészeti megfigyeléséhez a kutatóárkot 2 m széles nyomvonalra bővítettük.

A 2×80 m nagyságú megtisztított felületen összesen 20 régészeti jelenséget azonosítottunk és tártunk fel. A római korba tartoznak a széles és mély, több csatornában futó árkok és a keskenyebb, V keresztmetszetű vízvezető árkok, valamint 3 különböző gödör (az objektumokat a 11. árok betöltésében talált kihajló peremű kis fazék töredékei és a szórvány bronzleletek alapján kelteztük a római korra). A többi árok az erre vezető kora újkori eredetű kocsitutat kísérhette, néhány gödör pedig az újkori vasúti őrházhoz tartozhatott. A korábbi terepbejárási megfigyelésekkel egyezően a római kori település lakózónája a feltárási területtől DNy-ra emelkedő dombvonulaton lehetett. Az előkerült leletanyag kisszámú késő római kori kerámiatöredék, bronzfibulátöredékek és állatcsontok. A megelőző régészeti feltárást során szerzett információk és a terepbejárási adatok teljes mértékben megegyeznek.

Az elektromos fővezetékhez D-i irányból csatlakozó vezetékág fektetési vonalában ásott árkot 100 m hosszan átvizsgálva további régészeti jelenséget nem találtunk, a lelőhely ebben az irányban nem folytatódik.

A leletek a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat budapesti regionális irodájában történő elsődleges feldolgozás után a Magyar Nemzeti Múzeumba kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Egry Ildikó régész, Ritly Jenő, Markó László és L. Sövegjártó Erika technikusok. A geodéziai felmérést a Geoservice Kft. végezte.

CZIFRA SZABOLCS

268. Kiskunfélegyháza határa

(Bács-Kiskun megye) Ő, Sza, Kk, Kú

2009. október 19. és november 20. között az M44 gyorsforgalmi autópálya Kecskemét–Tiszakürt nyomvonalszakaszán örökségvédelmi hatástanulmány készítéséhez kapcsolódóan végeztünk terepbejárásokat. A tervezett autópálynak jelenleg két lehetséges nyomvonalváltozata van. Az É-i 31,1 km, a D-i 37,3 km hosszú. A tervezett tengely, valamint a fel- és lehajtók mindkét oldalát 100–100 m szélességben vizsgáltuk. A nyomvonalszakasz teljes egészében külterületen, új nyomvonalon húzódik és többségében mezőgazdasági területeket érint, min-

dössze 45–50%-a bizonyult hatékony terepbejárásra alkalmasnak.

Kiskunfélegyháza közigazgatási területén egy új lelőhelyet (Kecskeméti úti-dűlő, KÖH 72803) azonosítottunk és egy már ismert lelőhelyet (Kecskeméti úti-dűlő C/1, KÖH 34459) érintettünk. Utóbbi esetben őskori(?), szarmata és kora újkori, előbbi területén késő középkori–kora újkori leletanyag került elő. Jellegét tekintve mindkét terület felszíni telepnyom.

Munkatársak: Kékegyi Dorottya, Sultis László, Frank Tamás, Ollai Tibor, Alács Attila, Pál Róbert, Takács Gábor, Bárdos Nándor régésztechnikusok, Paja László antropológus.

PARDITKA GYÖRGYI

269. Kiskunhalas határa

(Bács-Kiskun megye) Ő, V, Sza, Á, Kk, Kú

2009. szeptember 11-én a kiskunhalasi geotermikus közműrendszer építésének 20 km-es nyomvonalán örökségvédelmi hatástanulmány készítéséhez végeztünk terepbejárást. A terepi felderítés Kiskunhalas belterületéről DK-i irányba indulva, Kiskunhalas, Balotaszállás és Zsana határában történt. A nyomvonal mindkét oldalát 20–20 m szélességben vizsgáltuk. A külterületi szakasz döntő többségén – kb. 77%-án – erdőt, réteket, ligeteket találtunk. Összességében a külterületi szakasznak mindössze ~10%-a bizonyult hatékony terepbejárásra alkalmasnak, lelőhelyek pedig csak Kiskunhalas határában kerültek elő.

A munka során 2 ismert lelőhelyet jártunk be, 3 új lelőhelyet (KÖH 72723, 72725, 72727) és 1 régészeti érdekű területet azonosítottunk. Az új lelőhelyek őskori, vaskori, szarmata, Árpád-kori, késő középkor–kora újkori leletanyagot szolgáltatottak. Az egyetlen régészeti érdekű területen Árpád-kori szórványt találtunk. Jellegét tekintve valamennyi most azonosított régészeti lelőhely, ill. régészeti érdekű terület felszíni telepnyom.

Munkatársak: Bácsmegi Gábor régész, Sultis László régésztechnikus, Csenkey-Sinkó András restaurátor.

PARDITKA GYÖRGYI

270. Kiskunmajsza, Bodoglár

(Bács-Kiskun megye) Sza

A Kiskunmajsához tartozó Bodoglár területén 2009 őszén megelőző feltárást végeztek a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai a Horvát Tranzit gázszállító vezeték nyomvonalára eső lelőhelyeken.

Égető-rét (KÖH 69379): A HT-19 jelű lelőhelyen, mely Bodoglár belterületétől DK-re, a Fehértó-Majsai-főcsatorna egyik mellékágát kísérő egykor gyepes, mára feltört területen, közvetlenül a csatorna D-i partjánál, ill. DDK-i irányban egy homokháton található, október 2. és november 6. között, több ütemben, 788 m²-en dolgoztunk.

Az érintett nyomvonalszakasz nagyobb részén a 20–40 cm vastagságú humuszréteg eltávolítása után je-